

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:	
Egész évre	4 frt
Fél évre	2 frt
Negyed évre	1 frt
Egyes szám ára 10 kr.	

Felolós szerkesztő, lapfeljárnos és kiadó:
ANDOR PÁL.
 MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Fő-utca.
 Hirdetéseink díjazás szerint.
 Kéziratok nem adának vissza

A magyar társadalom.

(—f. —f.) Lázás nyugtalanság jellemzi társadalmunkat. Egy érdeket ismer csak, a határán önérdéket, egy célt ismer csak, az önzelt; mindent csak saját heces szemé-lye érdekében tesz, beszél és ír az ember s ez annyira vértünké vált, hogy még gondolkodásunk is meg van hamisítva.

Meggyőződést alkotni magunknak nem bírnk, mert érdekünk azt kívánja, hogy folyton tanulmányozzuk a befolyásos vagy pénzés emberek természetét, hajlamait, izlé-ését, hogy mi is teljesen hozzájuk simulva eldobjuk saját egyéniségünket.

Az ekként folytonos gyakorlat által kel-őleg preparált saját heces éntünk ilyen-lyé- módon eléri a tökélynek azt a fokát, mely képessé tesz minket mások — persze csak befolyásos vagy pénzés „mások” — szeszé-lyeinek rabszolgái respectálására, hü alkalmazkodásra.

Most azután felvesszük a harcot az pátyártsákkal, barátokkal, rágalmazzuk, nyomjuk őket a befolyásos vagy pénzés em-berék előtt, ezeket ismét a mi szerepünkön viszik a meg befolyásosabb vagy még pénzé-zezebb emberek előtt.

Üdözünk, rágalmazunk, denuncziálunk négy szem között, nyilvánosan, fent és alatt barátot, ellenséget, mindenkit, a kinek ér-deke a mi érdekünknek útját állhatja.

Dicsérni csak szembe dicsőrtünk vagy hasonló lovagok szék körében, kibről tud-juk, hogy a dicséretet nem terjesztjük.

A jellemek korszaka megszűnt, annál több azok száma, kik jellemet affektálnak s magukat a szolgahaddal erkölcsbiráknak ki-áltják ki!

Az az egy még vigasztaló a sülyedés

ezen korszakában, hogy legalább a jelle- messég látszatát törekednek megvívni, Czögörnek mégis jó a jellem látszata! Társadalmi sikereket biztosít.

Elvezük mint erkölcsbirák a tekintély örömeit, de még büzzögben hiszgelünk a nálunknál befolyásosabbnak s feltétlen ömögtagadással dobjuk magukat oda a nálunk vagyonosabbak lábai elé.

Féltre tehát az önértettel, féltre a be-csülettel, féltre a lelkiismerettel, mert ezek kölcöncök, melyek akadályoznak min'tet ab-ban, hogy elég gyorsan és elég simán hü-guságunkat vagy pénzvagyunkat kielegíthes-sük.

Második természetünké vált, hogy mind-ent meggyőződésünk ellenére toygnék.

Mégis mikor minden jellemről, ferias tulajdonságtól megfosztottuk magunkat, elég-é hitványok vagyunk a nálunk kisebb — de talán sokkal értékeeseb — emberekkel szem-ben azokat az elveket alkalmazni, melyeket, ha velünk szemben alkalmazna egy egészé-ses társadalom, am azon kívül volnánk kénytelnek helyet foglalni.

A hiúság és önérdék féktelen bálványo-zása tehát a hatalmasoknak rabszolgájává, — a kisebbek zsarnokává tesz minket, de áldozatul esik nekik mindenesetre saját éntünk.

Mikor néha megszólal valami lelkiismer-rettelre bennünk, akkor azett mentjük ma-gunkat: hja, nem lehettem másként! — akik pedig filozófikus hajlamokkal bírnak azt mondják: Ezt a korszakem teszi!

Ezzel — mintha minden rendben volna — megy a megszokott hajza tovább, a degenerálódás lejjölik, az ember méltóság tudata kivész befőtünk s földi sarahoz szo-kozt szemünk megvakul, ha próbálkozik azok felé a magasságok felé tekinteni, melyek messze a hóborította hegyóriások fölött, a

mindenség végtelen úrjében elterjednek, hol az eszmék vakító fényben tündökölnék tiszta, üdítő aetherikusan.

Nagy arányokban gondolkodni és érezni, — mikor leszünk mi erre ismét képeseké? — Mikor fogjuk ismét megismerni, mi az az apródogok fölött eltekintve gondolkodni és viselkedni!

Képtelenek vagyunk ma még másokról jót gondolni, másokat akként venni, mint mutatkoznak; mindok gyanasan fogadjuk nyilatkozataikat és tetteiknek ellenkező mo-tívumokat tulajdonítunk.

Szóval azt hisszük, hogy mindenki olyan ronlott, mint saját heces éntünk!

Tagadhatlan, hogy hibánk, bűneink mellett az anyagiakban haladtunk, — a mű-velődésben csak kűlterjesen.

Ez az egyik aránytalanság, a másik az, hogy saját éntünk folytonos visszafőtása, másrészt a szerzés utáni vagy fakasztotta sorvasztó munkásság; a fizikai és lelki te-kinetek legmagobb-foku diszharmonizáciájá eredményezi: A testi és erkölcsi paralízis soha nem pusztított úgy, mint jelenben.

Ezek az aránytalanságok természetelene-sek s mert általánosak: egy kórnak jelen-ségei, melynek csak egy orvossága van; receptje így szól: foglalkozzunk végre va-lahára önmagunkkal, de nem úgy, mint azt tenünk szoktuk, t. i. hogy azt vizsgáljuk, val-join elegendé tekinté-e annak, a mit a világ és anyagi érdekeink követelnek tőlünk, hanem úgy, hogy azt vizsgáljuk napról-napra, val-join mit tettünk erkölcsi tökéletesedésünk érdekében, mennyiben járultunk hozzá tár-sadalmunk erényeinek és értékeinek emé-léséhez!

A társadalmi bűnök rut bálványa a nemzet szívére nehezedett.

TÁRCZA.

— Az „Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tárczája. —

Az életből.

Szép, más arcu gyerek volt Barna Feri; elégánsh megelégségi patvariata nem volt az egész városban. A namak kedvelték, a leányok meg a kurtá szónokyság is, rajongtak érte; ostoba hibáját érdenben folyton korhálták. Feri a szemé-lyt üres butaságnak tartotta, mert közönys-keleiben fuggos szív lakott. Ezért érte őt minden oldalról a könnyen túrhétó „nehézelets.”

Talán sohasé adja fel furcsa évtét, ha a vé-letlen őssze nem hozza a kis Bokor Steffel.

Bokor Józsa — Stefi fiúja — jukkerzőtt ki Ferivel a pusztára, ott ismerte meg azt a pusztai vadrigót, s úgy találta, hogy annak a kis flos orra leányának csacska ajkai, mandula me-tésztől, kormos szemei töltő szeretelméltóság rejtésnek, mint a nagyvárosi kényes hölgyek vala-mennyiben.

Nem hitte soha, hogy az ember meggyőző-dés pillanat behatása alatt változhassekk, s ime most önmaga mond elne hitének.

Bokor Józsa karofogta Ferit s huga elé czipé-lye így mutatta be: „Nézd hügöt, ez az a kűl-önös Bláti, kibről annyit hallottam tolem; ennek vannak olyan ficzomodott nézeteli a szerelemről — különben a néme Barna Feri.”

— Ugye Barna ur, ne hírtjelek bolondos há-tyárnak? — szolt mosolyogva Stefi, megrázva a szép patvariata kezét.

— Józsa lódit, mint affele kezdő medikus. Feri maga is megjeggyt ettől a felelettől, de mikor azt a Stefiit olyan szakiatlanul különönek találta . . .

Valahányszor Bokor Józsa kiköszöcszt a pusztai táblához, Feri mindig vele tartott. A városi szép ismerősük majd megverték Jósát, hogy minek viszi magával Ferit.

„Meg az magától is — hölgyeim! —, monda nagy hangon a medikus, s többe nem zavarta senki.”

Feri kedvelte a pusztai cseteket, gyűlölte a városi zajt. Szíve egyre azt kiabálta fejtje: „Te szerelmeügyölő, szerelmes vagy, mint egy gimnáz-ista! — Az a jeges szív olyan jól érezte magát, mikor a kis Stefi selymes fejt ráhajotta s oda-sugta a czedrusnövény ifjúnak: „Szeretem ma-gat, Feri . . .”

Jurista hátra készül az egész vármegyé. A leányok örme határtalan. Bokor Stefi újjong leg-jobbban. Ott lesz Feri is, az a derek Feri. Neki igerte azt a szilaj souper, meg az első négyest; a másodikat az az ostoba, germaupéti Gerő Laci kerté el, pedig nem szivesen adta . . .

Mikor Bokor Stefi a pazar terembe lépett, egy kis filigrán, szürke szemű asszony ugrott eléje s majd megnyokolta a rózsaszaru leányt.

— Servus Stefiám, de reg nem láttalak . . . jaj de fess vagy . . . ma tied az elsősg . . .

— Ugyan kedves Manci — vigyázz egy kis-csit, más is meghallhatja, azt kinevetnek.

Molnár Manci szolt volna meg szobekbet, ha Barna Feri meg nem zavarta. Karra kapta a kedves leányt, a dobogó elé sahant vele; oda-dobott a szép primésnek egy nagy bankót, s a czi-gány huzta Feri kedvencez cserésrást: „Beési kendöm lobogós . . .”

Molnár Manci a mintha parkettehez nőt volna, úgy állt meg mindig ott, a hol Stefi hagyta, s nézte merően a fiatal párt . . . Különös mosoly szökött át arcán, s azt susogta maga elé: „Bo-land leány . . .”

Reggel felé, a fiatal asszonyok gyülekező helyén csak Molnár Manciit lehet látni, a többi foglalkozva van, ő Bokor Steffel foglalkozik.

— Mikor akarsz asszony lenni, Stefiékem? — Ái mi köcsik, nem mulik, Manci!

Egy látszik nagyon soká fog kesni. Ma-napás pusztán tudományával soká emelkedetik valaki oda — szarmottélevé. Mire jó napokat lehetne élvezni, leszáll félreírte a der . . . néz engem, megdóld előttem a világ, mert Dabron-cznye vagyok, négyes fogamat megbambájta az ér es por . . . aztán nekem olyan is kerül (s itt felhúllakozó gyémánt hajszorítójára mutatott, el-teltlen a felsőbbé emezteté.)

Stefi kezében remegett a hattuyutolias lögyező a hülszé asszony szavaira; eszébe jutottak Gerő Laci bolondos mondanai, olyan kedvetlenül érezte magát.

Az a furcsa szívű asszonyka folytatta: „Te azt a szerepet nem játszhatod soha a társadalom-ban, a mit én, mert lovagod szegény ifjú . . . hajgy fel gyermekszerelemedet s fordulj Gerő La-czhoz, nem lesz nehe megszeretned, hiszen ő örökös bambója szépségednek és — nagyon gaz-dig. Ha Gerőcs leessen, akkor megillet a hely barátod mellet.

A kis leány elpirult a dőltyös szavakra, s félvállról megkérdte Manciától: „Hát nagyobbn tartod magad nálam?”

— Nemcsak én, de mindenki is . . . Mire Stefi felelhetett volna a piczi asszony-ka, az már férjével letette az édes-bajos ke-ringőt . . .

A megértett női büszkeség, és a szerelem-tíró sőtét szellem, boszúra gondolt . . .

Odaszaladt hozzá Gerő Laci, s beszélt újra olyan „kedves” dolgokat, négyes fogáról, törpös

Legszentebb érzelmeinket elárjunk anyagi haszonért, megvásároljuk a közbizsultászatát, a hatalmat és a felkiemeskedelket pénzért s elvesztünk e mellett mindent, önzetlent, becsületet, elveszítjük szívünket, gondolkodásunk tisztaságát s megöljük ezzel a hazát, a szabadságot!

Hol a közszellem? — Hol a társadalmi életerej?

Mit terem a társadalom? — Mit művel az egyes?

Mélyebben már nem sülyedhet a társadalom s az egyes, — ez az egyetlen vigasz ebben a megdöbbentő, sivár helyzetben.

Out, hol a bűn győzelmi torokát ül, egészen közel van már a krízis, mely javulást vagy halált hoz!

Epedve várjuk a nagy reformátort, ki kivezet minket a mocsarból, ki langtelkével a tetszalottban új életet fakaszt!

Am legyen most kezét a szabadság nagy apostolának szemleme nemzete útözerére, — aig fogna érnéi annak veresét!

Voltak korszakok, melyekben társadalmunk a mai állapotához hasonlóan sülyedt volt, — de mindig bekövetkezett az ennelkedés kora a természetnek a történelem által is tanúsított örök törvénye szerint.

Társadalmunknak nincsenek valodi ideáljai s eszmék iránt nem fogékony; nincs meggyőződése, nincs véleménye, nincs letejeje.

Az anyag túltengése megfojtotta az ideálizmust!

Ebredjünk végre! — Segítsük elő a javulás korszakát!

Törökjünk erkölcsi tökéletesedésre s akkor tiszta kezekkel és tiszta szívvel kísérhetjük meg a társadalom magas feladatának megoldását s már a szándék magában új erős feyvert fog kezünkbe aulni, melyly megvedhetjük azt, mit az anyagi érdekek örületes hárszájában elvesztünk: becsületet, ideálizmust, teltérőt, hazánkat és a mihez velünk születték jonk van; a hadadás útján a szabadságot!

Kaliko-estély.

Anire múlt száznúgyven utaltunk, mint ölré sejtünk — teljesült. A heifon este megtartott kaliko táncestély minden tekintetben finyesen sikerült. Az izelées egyrészeség diadallt út. Az egyforma s egyszerű ruha esaladásai, közvételme tette az estélyt s a feszelen jököv a kora reggeli órákig együtt tartotta a mulató közönséget. Megöröszit a termen is, hogy apor felér kezük munk-

palotáról, gyémánthajróról . . . úgy szerette hallgatni most ezt a gyereket.

Mikor a balból tavoktat, odaszüta Laczinak; „Azian máskor gyakrabban nezzé meg a pusztánkat!”

Hat Feri . . . ?

— Feri szegény gyerek . . .
Stéfföl asszony lett, naguri asszony, hogy le ne nehesse senki. Képtele szivéből szrelnet, azt a „haba” szerelmét . . . ferjhez ment Geró Laczhoz. Szal szalmegörökönked vele az utcakom, mint azia a másik asszonnyal, hajlong előtte a világ, mint hajlong előtte, holdakata gyémántoké, ruha hajában, mint az a másik . . . és boldog, mert bosznya sikerült . . . A gyerek . . .

S a szegény patvarista? fajjalomból táplálkozott szegény. Kesőbb azt s megdölni — megszerette. Egyik nagypetének valami nyugtalan gondolat a székesgyűlésbe húzte. Egy regi, kedves melódia hangzott feleje . . . A keresztifölöz megnyit . . . Ismeret e enket, de rég nem hallotta, nem szokott templomba járni. Boldogult edes anyjától tanulta azt e enket. Azt is látta, hogy a hívek egy üvegfeletit keresztül csókolgatnak. Megöröszedt egy feherköpű asszonyt, mi rejlik az üveg alatt? „Megváltónk keresztjének egy darabkaja.”

— Szasznald, megöröszölkö a keresztet, s két kövvet hagyott rajta. Ezután nem volt nehez a kím, mintha abban a két könyvesebben távozott volna lelkéből a tépő fájdalom; a mi megmaradt az olyan edes volt, mint a jó testvér; nem merte kitörni szivéből, felt, hogy elvezrik. A társaságban jésztó közönyvel viselkedett . . . Vannak virágok, melyek csak egyszer nyílnak; vannak szivők, melyek nek csak egy tavaszok van.

kaja volt az, hogy e vén helyiség újrament váltott s esaknyag ennyosan kiöltöztetve tartja ez azokat a szépeket, akik ott megjelentek. Este 10 óra tájban vette kezdetet a tánc s 24 kalikos felvonulással, akik a hívesen ferfák sorfala két paronként, a két piki kalikos vezetése mellett (Balas Stéfko és Ruffy Paula) vonultak a terembe. Az öböt táncz alárcz alatt folyt, s megdölni a találgatás; ki az, ki ez. Persze nehez volt az egyforma ruhában megjelöni alárczokat felismerni. Az alárcz levelete s egybehangozó: „ah! felkáltas után egy nagy esaládák óvatni a jelenlévők díszes csoportja, s asszonyainkat s leányainkat nemcsak az egyforma ruha, szépség, de az általános jököv is egygye óvatoltotta.

Becsülettel kell megemlékeznünk a helybeli bizonytzenkarókról, amely kifogastalan jökövel kezonyította azt, hogy bár leme ezután idegenből hozhatunk zenekart. A nyegeseket a gyűlésem és fardhatatlan dr. Hajos Kalman rendezése mellett 28 pár tánczolta.

A Souper-eszadás rendkívüli jököv mellett 2 óra hosszúsz tartott.

Kifogás alá csak a világitás esik, de éröl senki sem tehet. Mert hiába! Anyi gyönyörű, ragyogó szempar feyenet a petroleum lámpák fénye ellonalyosul.

Dr. Hajos Ferenc és Baron Lipót urak! Az alsó-lendvai városi vilámvilágítás ügyelölésel a gyűlésekben megjelöni a vilámvilágítás ügyelölésel, melyly jököv az, hogy a földvilágítás látni; valjón nincs szemeli ellonalyosítást a világitás ezen vívmányát is.

Meg kell említenünk a sok vidéki szép tánczosnót s tánczosit is, akik jelenlete nagyban emelte az est sikerét. Bizünk benne, hogy jól érezték magukat. Azalatt beszuunkul el tölök: A minél gyarabok viszonzatlatára, Szajmalányi esztelény esalád tavolmaradást, iket egyez és felelegsz akadályozták a megjelenésüket.

A jelenlévők nevora a következő: Asszonyok: Dr. Andrásovics Iurene (kaliko), Balas Bélane (bordeaux selyem), Bogay Györgyne Z-Egerszeg (kaliko), dr. Brünner Jozsefne (kaliko), Hajos Mihályne (boroz selyem), Horváth Antalané Mezeóhadhály (szőke selyem), Harosky Kálmánné (kaliko), Isoo Ferenecne (fekete selyem), dr. Jozsa Fábánné (kaliko), dr. Kiraly Morné (fekete selyem), Kirchlechner Gyözöne Bellatiné (fekete selyem), Launm Lesone Bellatiné (fekete selyem), Mageti Gezáné (fekete selyem), Matyasovszky Vinezöne (fekete selyem), Nagy Szándorné Mezeóhadhály (szőke selyem), Párisné (fekete selyem), háza, (kaliko), Ruffy Palné (fekete selyem), Szabo Dömnöne Porszombat (kaliko), Szamosdy Viktorine (fekete selyem), Tüskés Dezsöne (crém). Vessey Laszöne Várhely (fekete selyem), Wirker Lajone Kerka-Kalözca (világoskék bársony), Ziegler Kálmáné Gáskörtanya.

Leányok: Balas Margit, Jolán és Stéfföl (kaliko), Horváth Ede (kaliko), Horváth Anna Maraszóhadhály (kaliko), Isoo Vilma (kaliko) Iványi Rozsi (kaliko), Kirchlechner Margit Bellatiné (kaliko), Krasovetz Etelka Gáskörtanya (kaliko), Launm növerék Bellatiné (kaliko), Pollák Ida M-Szombat (kaliko), Ruffy Mariska és Paula (kaliko), Tersányzky Margit és Ilona (kaliko), Udvari Valeria Kerka-Kalözca (fehér selyem), Vessey Irma és Ilona Várhely (kaliko).

Tüzöltő együletük.

Három évi színet után újra szervezik tüzöltőegyletük.

De az új testület megérdemli, hogy a közérdeklődés lehetőleg tegye nemis feladatit teljesítset.

A közönyt itt is megnehitotta a teljes szívet.

A lelkesedés azonban, mely nehány nemis éröszi ferfi kebleben langolt úgy tűznek mutatkozott, melyly meg a tüzöltőegyletnek alkalomát adta, bár különben a tüz lögnegyből ellensége derek együletüknek.

Hajos Mihály, ki ezöltő 30 évvel megapalította hazánk legelső tüzöltőegyletinek egyikét Tapolczán, negyedszázad előtt alya lett a mi együletüknek is; most újatöretöve lett s az ő kezében biztosítva látjuk együletüköt!

Folyó hó 18-án délután újra szerveztek az egyület, míróly jóvó számnukban bővebb értesitet hoztak.

Bár a tüzöltőegylet nemcsak parancsok van, megis kesz örömmel látók azt, ha együletük zenekara is újraszervezetenek ellenzenovilágunk nagy-mesterével, Murkovics Jánossal, ki ezzel újabb babert füveze homiókára.

Az éröl hivatalok új beosztása.

A földmívelésügyi miniszter az 1898. évi 19. t.e.z. 8. §-a értelmében felállított m. kir. allami érölhatalnok és ezeknek alárendelt m. kir. allami érölhatalnokok szervezése tárgyában 600 élelki száam által rendeléket adott ki, amely szerint egy-

löre 43 m. kir. allami érölhatalnok és 151 ezeknek alárendelt m. kir. allami érölhatalnokok szervezeten és azoknak székehely, működési körét és színezületét megapalította.

Vármezőnek a XXXIX-ik m. kir. allami érölhatalnoktól tartozik, melynek székehelye Zah-Egerszeg.

1. M. kir. allami érölhatalnokszék Székelye: A-Lendva.

Kerületé kiterjed az alsó-lendvai és esakörnyü járásokra és a letelveti járásból Kerka-Szt.-Miklós, Dobri, K-Sz.-Kiraly, Kuffej, Lendva-Ujfalva, Lovász, Pincze, Szöcs-Sziget, K-Tesánd, K-Totfalva, Kis-Lalok és Tomaföld községek területére; valamint a járásbeli Leuti, Bártely, Gosztola, K-Sz.-Mihályfa, Lenti, Szómlatölve, Mahóna, Murmor, Nova, Bolaháda, Gsertalok, Karacsnyfa, Mkefa, Szilvagy, Páns, Gámsóder, Dömeföld, Herenyek, Kis-Sziget, Ortahaza, Pördeföld, Zebece, Tarnok-Orlak, Bakk-Tütös, Guruföld, Naprafra, Szent-Rozmadombja, Tölgy, Bördöcz, Iklód és Kányavár községek területére.

Esti esék.

Bécs veszek én is rendesen a korözön igaz; hogy este csak, de azért előg látok, hallani pedig jobban hallok, mint napot.

Hölgyeink szeretik a mozgást, mintha csak mindannyian egészségüket tudnacosok felelegsz, vagy leányai volnának.

Csak úgy hisz részek fukarkodik; elrópennék a sától mellett s azzal el- ünnek; pedig ha tulnak, milyen szívesen látatlak!

Epen szembe jöt velem egy Boek-kal szábjában kalman barátom, aki — hallatlan — anyri szabad időt szakított magának, hogy lement a kazsnoba körözmenre.

Tudja is, ő hogy mi faj a dolhonyos embernek? . . . Faj a garaja, mert a retteltes rozsz szivar leve taratja.

Nagytrudok ur, magat ez nem bánja, különben lehetetlen, hogy oly utolefellen nyugalommal halgatlak a dolhonyásban szívesed emberség keseri pauszait!

Azt hiszem, hogy az a sok atok, a mi a nagy tréflök ér, mind szivára válik, különben nem lehetneken olyan kizárva atok a szivark.

Amióta szivar van, pausz is van, — hat tárogjunk bele a megmúshatlak.

A mint tovább hallok, hangokat hallok, de olyankor át, hogy szívesen gyorstom lepteimet. A eselödet szájalk! Dohany vagy eselö! — Melyly a nagyból rozsz, — szívesen tűzünk ki dijakat azok resere, kik ezt a kérdést megtudják oldáni, de nem teletom, — eselöz, mert mincesem dijjam, — másodszor, mert magam sem tudnám megírni, melyik a helyes megoldás.

Rontják a eselöek egymást, rontják öket a helyszörök, mert a helyszörök enek, — de rontják öket talán néha-néha maguk az asszonyok is!

Csél-mészéria, mely régi nóta; épen abban van a hasznosság a dolhonyás és a eselödel, hogy mindkettőt örökösen tréfik; a különbség pedig az, hogy a dolhony annál job, minél regibb; a eselö pedig csak addig jó, miig új és ebben ismet hasonlít a seprözöz . . .

No de nem folytatom, mert ez a végtelemség menne s kisütöten azt, hogy a seprü olyan, mint a lánchid? . . .

Milyen is a lánchid? . . .

Kompaki.

Városi ügyek.

A közhatalosság null. évi számadás mási naptól kezdve folyó február hó 28-ig közszelme kiveve van az alsó-lendvai városi jezővi hivatalban; — mely időre a hivatalos orák által betekintethök és a notáni észvételéket headhatók.

HIREK.

— **Haláleset.** öv. Hödössy Jozsefné Dienes Rozália, mint 42-vel értesülön, öletek 67-ik évében, e hó 12-én (Csongradon) elhalt.

— **Közgyűlés híveze.** Az igazságyminiszter dr. Farnék Laszókáskörtanya közezőjéheteltes Matesalczkara közezőjeve nevezte ki.

— **Új ügyvéd Simeghen.** Dr. Bardió Ferenec köz- és váltóügyök az arvaszaki önlök állásról lemondott és Simeghen ügyvedi önlök nyitott.

— **Alsó-Lendva-Hosszúfalva Ipartestület** folyó hó 26-án D. ut. 2 órakor a Rom. kath. elemi iskolában alsó teremben tartja meg évi rendes közgyűlést. Targy: 1. A közszelme közezőjeve felosztása 2. Az önlökök évi jelentése 3. Az ipartestület 1899-ik évi költségvetésének meg állapítása. 4. Az önlökök leköszönése. 5. Önlök és választmányi tagok választása. 6. Számvételek választása. 7. Indítványok.

A lenti-övlökör folyó hó 8-án saját könyvtára javára zarközöl táncmulásztól tartott, melyly tánczán minden tekintetben finyesen siker-

fült. A francziazenészeket 18 pár tánczolta. A jelenlevő asszonyok: Eppinger Isoné (Nova), Freyer Lipotné (A.-Lendva), Guttman Josefine (A.-Lendva), Hóhn Beláné (Lenti), Kohn Sándorné (Nova), Kozma Jánosné (Kerka Kutas), Kreiser Gozáné (Csurgó), Lóvy Josefine (Dr-Szent-Péter), Mitzger Josefine (Lenti), Rácz Beláné (Lenti), Rosenbaum Sándorné (Alsó-Lendva), Rosenbergné Mária (A.-Lendva), Leányok: Bora Janka (Z.-Egerszeg), Guttman Hedvig (Alsó-Lendva), Hóhn Gizella (Kemenes-Högyész), Mitzger Malvina (Lenti), Rosenbergné Karolin (Karmacs), Winkler Stefánia (Lenti).

Szólóistia tanfolyam. E hó 20., 21. és 22-én Alsó-Lendván, a Szmodiss-féle városfeletti szőlőben, naponként délelőtt 9-tól 12-ig és d. u. 2-6 óráig tartó fas szólóistia tanfolyam fog tartatni. A vizelezőknek és szőlőmunkások, kik a fas szólóistia módját elsajátítani akarják, felváltva, hogy a módokat először és időben egy jó észere fent kessel előlára jelenkezzenek.

— **Purim tánczestély** rendeznek f. hó 25-én Rechnitzer Samu „Közönyt” kávéházában, mely iránt énk érdeklődés mutatkozik városunkban és vidéken, mert a mulatság jótékony célja és juxta-bombaláló és ösztökélő.

— **Egy szegény ember története.** Szegény volt. A szerencsétlenség üdözte. Het ehező gyermekeinek és beteg fel felegesen nem tudta megkeresni a mindennapi kenyeret, nem anyját, hogy az ehező család ne fázzeik. Nyomorgott nap-nap után s vérző szívvel kért látnia, hogy gyermekei hogy nyergnek össze az éhezéstől, a hidegtől. Végre az Isten meggyőzől rájta, megtalálta az aratlan gyermekek imáját. A szegény munkásnak egy könyörölt szív munkát adott s a szerencsétlen ember, ki csak nyomort ismert, meg volt elégedve sorsával. Az Újságírók sorsjátékának utolsó buzása előtti napján valami benső sugallatnak engedve, majdnem öngyilkossá lett. De a Gedeone A. foelármasító Kessuth János-estély 15. szam alatt levő üdözte és első keresztelőben egy újságíró-sorsjegyet vett magának. Előírte a sorsjegyet, hogy hiabavaló reményeket ne keltsen családja tagjaiban. Massnap vasárnap levén, munkába nem ment, hanem otthon maradt. Ki írja le örömet, midőn egy újságot kezdte vére, látta, hogy a fönyörönyt az ő sorsjegye nyerte meg. Mint szegény ember fekkint le s mint jómódo ember eleredt fel, most már elmondta családjának is az esetet-s elképzelheti azt az örömet, mely a-után e boldog esélidni kerben uralkodott. A szerencsés ember meg aznap felvette a pénzt.

— **Késelő dívek.** Talos István és Hancz-viechi Mozes petendi ikos 13 éves iskolás gyermekek jombútszás közlen övve veszték a kérelem kellek, a mi aznap végződött, hogy Talos Istvánra a társ 20 napig gyógyalást igényló teljes orvost ejtelt.

— **Különös szerencse az osztályorszátkaban.** Orvosainknak meg elenk emlékeztetnek, hogy a most folyó III-ik sorsjáték 3-od osztályú 80.000 koronás fönyöreményét a szerencse sikereiről elő előnyösen ismert Török A. és Társ budapesti foelármasítókál nyertek és ma már újbold jellehezük, hogy a 4-ik osztályú 90.000 koronás fönyöreményt is ugyanezen eszmény nyertek a 83.610 számu sorsjegyrejt és ezen fönyöreményt ugyancsak a bankház izette ki pontosan. Ezen fönyöreményeken kívül Török A. és Társ bankházában mas, szinte jelentékeny összegek egész sorozatát nyertek és ezen tenyek, kapcsolatosan azon körülményvel, hogy a fenti ezej nemcsak pontosan ki'elt ügyfeleit, hanem különben is szolid és jó' szolgalja ki őket, már maguk is ajánlják, hogy majdnem minden feleslegesen tartjuk a tisztelt foelármasítókál, hogy ezesék saját érdekében eszeseljenek, ha bizalmunkkal a minden tekintetben jó hírnévnek örendő Török A. és Társ bankházát Budapestre Vázi-körút 4. ajándékozok meg.

— **Párhaj vesztett kutyával** folyó hó 6-án Petend község mezején egy kóborló vesztett kutya a sertések közé akart futni — de a kanász utját állta s azt baltájával agyon vágta.

Dobronak. — Tánczmulatság. A Dobronak és Videke Társasók folyó hó 11-én, a saját könyvtára javára fenyes tánczmulatságot rendezett. A figyelemes rendezés megint elkövetett, hogy a jelenlevő díszes hölgyközség jól talált magát. Nagyon sok szép lány és asszony vett részt e mulatságon, mely csak a késő reggeli órákban ért véget. Az első négyest 12 pár tánczolta. Felelitzeték: Forintos Titus 2 frt, Forintos Lajos 40 kr., Kocsis Miklós 20 kr., Bogmár K. 20 krajczar. Schwarz Theodor 30 kr., Szjártó Göz 1 forint, Mihoffer Jakab 1 frt, Schwarz M. 1 frt, Fejlesztök Salamon 40 kr., Heinrich János 40 kr., Freyestöck Jakab 20 kr., Dr. Kollin Ignaz 1 frt, Freyer Jakab 20 kr., Schwarz Arnold 1 forint, Schwarz Béla 40 kr. A szives felelitzetéseik ez uton is köszönetet nyilvánítva a rendezésnek.

CSARNOK.

Pilátus.

— Történeti leszely díkjában. —
Irtá: *E. Dervarics Kálmán.*
(Folytatás).

Ánicsa a kerthen kis kapujával igazgatott valamit egy nyári este fele, midőn Pilátus hozzá érkezze.

„Jó estét szép Anicsa!” — monda.
„Adjon isten magának ts! — valasz.
„Mit dolgozol, te szorgalmas, kedves kis leány?” — monda Pilátus — „tudom, hogy egész napon át dolgoztál s faradtál s meg most sem akárhé pihenül, midőn a nap már lehajloban van?”
„A mit ma elvezeteltek?” — valaszolta Anicsa mosolygva — „azt nem hagyom holnap, meg most holnap ismét mas dolog adhatja magamért, s akkor az emulástottal nem lehet többé helyre hozni.”

„Igazad van kedves kis angyal!” — monda Pilátus — „hát mond csak: nem válhatnék én veled néhány szót négyezzenköt?”

„Dehogyan meg, hogy az akárja?” — valaszolta Anicsa — „aljon oda azu meg tereljesen körtala anlici padra, én meg ezon szük kis agyattal végzek, aztán letezem kis kapumát s mara befejezem a munkát.”

Pilátus szóf fogadott, a mintegy tíz lépésnyi távolsgaban volt körtefalhoz ment s az az alatt vudra ült, aztán folytón Anicézt nézte s mind lovább oda azu meg tereljesen körtala anlici padra, én meg ezon szük kis agyattal végzek, aztán letezem kis kapumát s mara befejezem a munkát.”

„Anicsa! angyalom Anicsam!” — kezdte Pilátus a szerelen esközsalásával, Anicsa jóval kez kezdte vére — „tudnál-e emgent szeretni?” s akarnál-e feleslegesen lenni? én meg tegred teljes szívvelnek s telkemül szeretsz!”

„En kivétli valót nem látok magán?” — valaszolta Anicsa elpirulva — „s örülök, hogy egy-üggy szegény leány teledem annyira megnyertem rokonszevet — de én a ferhezemetele meg nem akarok gondolni, rea erék arra gondolni majd husz éves koromban is, pedig most meg csak tízenhet éves vagyok, akorra talán jobb világ is lesz, talán akkor majd nem kellend szímet nélkül rettegni az ellenség támadását.”

„En pedig azt óhajtam?” — valaszolta Pilátus szomorú hangon — „hogy most hamarjaban egy-kef het alatt enyemne tehetnék s elvinnétek Magyarországnak olyan vidékre, a hol meg ellenség meg nem fordult s oly helyen telepednek le, a hol munkátal kerere kenyérként hatarlalán boldogsáiban élhetnek veled.”

(Folyt. köv.)

Nyiltér.

Nyilatkozat.

Több rendbeli olyan eset jutott tudomásomra, hogy vellem semmi néven nevezendő össekötöttesben nem álló kereskedők gazdasági és egyéb magfeleket, különben ciparnyakvát mint Mauthner-féle magvakat hoznak forgalomba.

E miatt kötélességemnek tartom, egyrészt a gazdaságúnság tájékoztatásul, másrészt a magszükségletük nálam bevásárló kereskedők érdekében megvédevel kijelenteni, hogy a vidéki ismeteladoknál csak azon gazdasági és kerti magvak tekintetök valóban ezogontól származoknak, melyek vagy

az én ólomzármammal,
vagy egy álló
medvét jelképező

törvényszékiek bejegyzett védjeggyel, vagy mindkettővel ellátott zacskokban vagy zacskokban vannak.

Mauthner Ödön
éssz. és kir. udvari szobista
magnagykereskedés
Bádapest, VI. Andrássy-ut. 23. sz.

*) Az e rovásban közöltékkert felelősséget nem vállal a Szerk.

Hetivásár.

A városunkban február hó 14-én megtartott hetivásárol a következő jelentést kapnk:
Sertes behozatát 62 db; eladottát 6 db; hizott lovalé 38-40 kr.; felvessző növények drábj 8-10 forint; valaszto 4 forint darabja. — Borjú behozatát 8 db; eladottát 3 db; lovalé 40 kr. Pulyka behozatát 14 db; eladottát 4-6 frt; páronkint. Tüty páronkint 1 frt 40 kr. Fa behozatát 22 kosvalé, eladottát 10.

A mai vásár a farsang végso napjának hafasa alatt folyt le, mert egy a kínalat, mint az ajándék gyöngy volt.

Hirdetések.

Kiadó lakás!

Egy szépen burtozott hónapos szoba
magános ur részére **azonnali kiadó.**

Bövebet: idösb SCHWARZ SAMUNÁL Alsó-Lendván.

Az alsó-lendva-lentli uradalnak főbérnöksége ezennel közhírre teszi, miszerint a malomtevében lévő volt

pénztárolakot

a hozzátartozó kerttel három, esetleg több évre bérbe adja.

Közlebbi föltételek az irodai órák alatt a föbírleti irodában tudhatók meg.

7085. tk. 898.

Árverési hirdeményi kivonat.

Az a.-lendvai kir. j.-bírószág, mint telek-könyvi hiteles közhírre teszi, hogy Szekeres Ános ferjezt Generoser Antalné góntérház lakos végrehajlatának Fehér Rozs öv: Szekeres Jánosné gaborhajlakos végrehajlatú szvendő elleni 18 forint 45 kr. tökévelés és járlelaki írmti végrehajlati ügyében az alsó-lendvai kir. járásbírószág területen levő, a gaborhajlakú 35. szájkevel A. I. 4 sor 96. hrsz. a foglalt s 1/10-od részben Fehér Rozs ferj. Szekeres (Kis) Jánosé, 1/10-od részben Fehér Rozs öv. Szekeres Jánosé végrehajlatú szvendő, 1/10-od részben Szekeres Ános ferjezt Generoser Antalné és 10/10-od részben Fehér János öv:z néven álló, az azo alajpán 12 forintba becsült egész ingatlanra, a végrehajlati törvény 156. §-a alajpán: az ottani 110 sz. felelgyközségny 100 A + 1. sor 47. hrsz. a felvett házsz. utráz és kertj ingatlanból a B. 11. alatti bejegyzés szerint Fehér Rozs öv. Szekeres Jánosné néven álló, az azo alajpán 170 forintra becsült 1/10-od részre; végül az ottani 121. sz. tjkéven A. I. 1-4. sor 49. ft. 165. és 195. hrsz. alatti felvett ingatlanból a B. 6. alatti bejegyzés szerint ugyannak néven álló, az azo alajpán 114 forintra becsült 1/10-od részre 112 forint, 170 forint és 111 forintban ezennel megállapított kikáltási arban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megfölté ingatlank az 1899. évi márczius hó 30-ik napjának délelött 10 órákor Gaborhajlakú községben, a község bazánál megtartandó nyilvános árverésben a megállapított kikáltási aron arol is eladatni fognak.

Árverési szándékuk tartoznak az ingatlanok becsárának 10 szazatekát kespénzben, vagy az 1891. LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfoylanalmi számított és az 1891. no. 18-3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékekért értékpapírral a kiküldött közhöz letétmi, avagy az 1891. LX. cz. 170. §-c. értelmében a bánkegnyben a bíróságol előleges elhelyezéséről kiállított szalatszereu elismerényét alszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1898. évi decz. hó 31. napján.

Az a.-lendvai kir. bíróság mint telek-könyvi hatóság. Tótskes, kir. albíró.

Legszentebb érzelmeink eladtunk anyagi haszonért, megvásároltuk a közbizallsít-lapzatát, a hatalmat és a felkimeredéket pénzért s elvesztünk e mellett mindent, önzetlent, becsületet, elveszítjük szívünket, gondolkodásunk tisztaságát s megőljük ezzel a hazát, a szabadságot!

Hol a közszellem? — Hol a társadalom éltereje?
Mit terem a társadalom? — Mit művel az egyes?

Mélyebben már nem sülyedhet a társadalom s az egyes, — ez az egyetlen vigasz ebben a megdöbbentő, sivár helyzetben.
Ott, hol a bűn győzelméi torokát ül, egészen közel van már a krízis, mely javulást vagy halált hoz!

Epedve várjuk a nagy reformatorát, ki kivezet minket a mocorsóból, ki langlelkével a tetszhalottait új életre hozza!
Annak most kezét a szabadság nagy apostolának szemleme nemzte ötére, — alig fogná érezni annak vérést!

Voltak korszakok, melyekben társadalomunk a mai állapotához hasonlóan sülyedt volt, — de mindig bekövetkezett az ennelkedes kora a természetnek a történelem által is tanusított örök törvénye szerint.

Társadalomunknak nincsenek valodi ideáljai s eszmék iránt nem fogékony; nincs meggyőződése, nincs véleménye, nincs tette-reje.
Az anyag kultussága megfojtotta az ideálizmust!

Ebredjünk végre! — Segítsük elő a javulás korszakát!

Törökjünk erkölcsi tökéletesedésre s akkor tiszta kezekkel és tisztá szívvel kísérelhetjük meg a társadalom magas feladatainak megoldását s már a szándék magában oly erős feyvert fog kezünkbe adni, mely-lyel megvedhetjük azt, mit az anyagi érde-kek örületes hájszájában elvesztünk: becsületet, ideálizmust, tetterőt, hazazunkát és a mihez veünk szabadságot jögnünk van: a hadu-duk utján a szabadságot!

Kaliko-estély.

Anire mult számmunkban utaltunk, mint előre sejtettünk — teljesült. A hefora este megtörtött kaliko táncestély minden telenteleten fenyvesen sikerült. Az izékes együség dísz diadál volt. Az egyforma s egyszerű ruha eszalidása, közvételeme tette az estélyt s a feszelen jövedy a kora reggeli órákig együtt tartotta a mulató községet. Meg-látszott a termen is, hogy úgy feher kezük zmul-

palotáról, gyémántlajakról . . . úgy szerette hallgatni most ezt a gyereket.

Mikor a balból távozást, odaszugta Laczinak: „Aztan masok gyakraiban nezzé meg a pusztánkat . . .”

— Hat Feri . . . ?
— Feri szegény gyerek . . .

Stefiól asszony lett, nagyuri asszony, hogy le ne nézhesen senki. Kitepte szivából szerelmet, azt a „baha” szerelmet . . . ferjhez ment Gero Laczhoz. Mely szalmák röpködnek vele az utcákban, mely az azé a másik asszonyján, hajlong előtte a világ, mint hajtja elött, holdalaku gyémántok, mely a ruha hajában, mint az a másik . . . és boldog, mert boszja sikerült . . . A gyerek . . .

S a szegény patvarista? fájdalomtól táplálkozott sokáig. Később azt is megszokta — megszerette. Egyik nagypetének valami nyugtalan gondolat a székesgyháza felé. Egy reggeli kedves melódia hangzott fejeje . . . A keresztifalú any-nyék . . . Ismerő az enket, de rég nem hallotta nem szokott templomba járni. Boldogult édes anyjától tanulta azt az enket. Azt is látta, hogy a hívek egy üvegfeletti keresztet csokolgátak. Megkérdezett egy feherköpi asszonyt, mi rejlik az üveg alatt? „Megváltott keresztjenek egy darabkaja.”

„Bszaladt, megcsókolta a keresztet, s két követ hagyott rajta. Ezután nem volt nehez a kín, mintha abban a két könyvespéiben távozott volna lelkéből a tepő fájdalom; s a megmaradt az olyan édes volt, mint a jó testvér; nem merie kitépni szivéből, felt, hogy elvezék. A társnagban jésztó közönségy viselkedett . . . Vannak virágok, melyek csak egyszer nyílnak; vannak szívek, melyek nek csak egy tavaszok van.

kaja volt az, hogy e ven helyiség újformát veltett s eszalogyan eszosan kiöltöztette várta is azokat a szépeket, akik ott megjelentek. Este 10 óra tájban vette kezdetet a tánc s 24 kaliko felvonulással, akik a kivánsi férfiak sorfala két paron-tnak, a két pki kalikos vezetése mellett (Balas Stefiko és Ruffy Pál) vonultak a terembe. Az órák táncz aláért alatt félyt, s megdöbbent a tulaj-kaos; ki az, ki ez. Persze nehez volt az egyforma ruhában megjelenni albrezosok felismeri. Az aláért levelete s egybehangzó: „ah! felkeltás után egy nagy eszaladák olvadt a jelenlévők díszes csoportja, s asszonyainkat s leányainkat nemcsak az egyforma ruha, szépség, de az általános jövedy is egyre olvadtatta.

Beszéltél nek megnekedezünk a helybeli beizonyozókkal, amely kifogásoltan játkával bebizonyította azt, hogy lám lenne ezután idegenből hozhatnók zeckart. A nyegéseket a figyelmes és fardhatatlan dr. Hajos Kalman rendezése mellett 28 pár tánczolta.

A Szeper-eszalás rendkívüli jövedy mellett 2 óra beszélgetés tartott.
Kifogás alá csak a világitás eszik, de éről senki sem tettet. Mert hátha! Anyi gyönyörű, ragyogó szem pár feyvenél a petroleum lámpák fénye elhomályosul.

Dr. Hajos Ferenc és Baron Lajót urak! Az alsó-landvai városi villamvilágitás engedélyesét a győzelemnek melóbb a villamvilágitás ide-lye-lye győzelemig az alsó-landvai városi villamvilágitás elnökének a helyébe megválasztották; a világitás ezen vivmányát is.

Meg kell említenünk a sok idevő szép tánczosnót s tánczosit is, akik jelenlétének magyban emelte az est sikerét. Bizunk benne, hogy jól éretek magukat. Aztán bucsuzunk el tőlük: a minél gyakra-lye visszatérásért! Szünetelt a beszélgetés, a csoda távolmaradását, kiket győze s teltség akadályoztak a megjelenésben.

A jelenlévők nevora a következők: Asszonyok: Dr. Andrásovics Iurene (kaliko), Balas Géline (bordeaux selyem), Bogay Györgyné Z.-Egerszeg (kaliko), dr. Brünner Józsefné (kaliko), Hajos Mihalyné (bronz-selyem), Horváth Annaline Muraszabályozó (bronz-selyem), Hrabovszky Ká-lyenne (kaliko), Isoo Ferenczine (fekete selyem), dr. Jozsa FABIÁNNÉ (kaliko), dr. Király Mórne (fekete selyem), Kirchelechner Gyözöne Bellatiné (fekete selyem), Lamm Leóne Bellatiné (fekete selyem), Mageti Géziné (fekete selyem), Matyasovszky Vinczine (fekete selyem), Nagy Szándóne (fekete selyem), Polák Ida M.-Szombát haza (kaliko), Ruffy Pálné (fekete selyem), Szabo Dömöne Porszombat (kaliko), Szamosdi Viktorne (fekete selyem), Tüskés Deszöne (crém), Vessey Laszlóné Varhely (fekete selyem), Witkar Lajó ne Kerka-Kalóczka (világoskék barsony), Zwigler Kálmánné Csokryna.

Leányok: Balas Margit, Jolau és Stefiko (kaliko), Höl Elné (kaliko), Horváth Anna Mura Szabályozó (kaliko), Isoo Vilma (kaliko) Iványi Rozsi (kaliko), Kirchelechner Margit Bellatiné (ka-lyiko), Krasovetz Etelka Csokryna (kaliko), Lamm nőverek Bellatiné (kaliko), Polák Ida M.-Szombát (kaliko), Ruffy Marnika és Pálma (kaliko), Tersányi Margit és Ilona (kaliko), Udvary Valeria Kerka-Kalóczka (feher selyem), Vessey Irma és Ilona Varhely (kaliko).

Tűzoltó egyletünk.

Három évi szünet után újra szervezik tűzoltóegyletünket.
Ez derék testület megérdemli, hogy közérdeklődés lehetővé tegye neves feladatit teljesítést.

A közönyt itt is megbénította a közjó egyik szervezt.

A telkesedés azonban, mely néhány nemes érzésű férfi keblében lángolt oly tüzek mutatózó volt, mely még a tűzoltó-egyletünk szünetára volt, bár különben a tűz legnyugodt ellátése derek egyletünknek.

Hajos Mihály, ki ezeltől 30 évvel megalapít-otta hazánk legelső tűzoltóegyletének egyhöt Topolczna, megérkezéskor előtt állja lett a mi egyletünknek is; most újatérőnk lett s az ő kezében biztosítva látjuk egyletünköt!
Folyó hó 15-én délután újra szerveztek az egyletet, mielő jövő számmunkban bővebb értesítést hozunk.

Hár a tűzoltóegylet nemcsak parádának van, megis köz érömmel látunk azt, ha egyletünk zenekara is újraszerveztetnek élen zenevelgünk nagy-mesterével, Murkovics Jánosnal, ki ezzel újabb habert füzne hokómokára.

Az erdő hivatalok új beosztása.

A földművelésügyi miniszter az 1898. évi 19. t.c.z. 8. §-a értelmében felállította m. kir. állami erdőhivatalok és ezeken alárendelt m. kir. járási erdőgazdálkodás szervezése tárgyában 690 énekli számm alatt rendeletet adott ki, amely szerint egy-lye

lőre 4 m. kir. állami erdőhivatalt és 151 ezeken alárendelt m. kir. járási erdőgazdálkodás szervez-tesét és azoknak székhelyét, működési körét és személyzetét megállapította.

Vármegekben a XXXIX-ik m. kir. állami er-dőhivatalok törzök, melynek székhelye Zala-Egerszeg.

1. M. kir. járási erdőgazdálkodás. Székhelye: A-Lendva.

Kerülete kiterjed az alsó-landvai és eszalor-mány járásokra és a lettenai járási Kerka-Szt.-Miklós, Dobri, K.-Sz.-Király, Kuffak, Lendva-Ujfal-va, Lovász, Pincze, Szoci-Sziget, K.-Toskand, K.-Tot-falu, Kis-Lalok és Tomaföld községek területére; valamint a nosi járásiok Lenti, Bártve, Gosztala, K.-Sz.-Mihályfal, Lenti, Szombathely, Mahoma, Mu-mor, Nova, Bolahida, Csertalok, Karacsnyava, Mikefa, Szilvagy, Páca, Csömöder, Dömeföld, Her-nyek, Kis-Sziget, Ortahaza, Püreföld, Zebecze, Tarnok-Orlak, Bakk-Tüftös, Gutorföld, Naprafra, Szent-Kozmadomlya, Töfé, Bördöczé, Klód és Kányavár községek területére.

Esték séták.

Beszétek azok is rendezés a korzón; igaz, hogy este csak, de azért égetek fátok, hallani pedig jobban hallók, mint napgal.

Hölgyeink ezeket a mozgást, mintha csak nándalyaink egészségügyi tudatosok felesleg, vagy leányai volnának.

Csak egy kis rozsig farkukodik; elöripennek a sétáló mellett s azzal el-ünnök; pedig ha tudnák, milyen szivesen látatunk.

Epen szembe jött velem egy Boek-kal szá-lyiban kalman barátom, aki — hallatlan — amny szabad időt szakított magának, hogy lement a ka-zsinoiba körütnézni.

Tudja is, ő hogy mi faj a dohánysz ember-ek? . . . Faj a garaga, mert az a rettenetes rossz szivar leve a tartra.

Nagytraktus ur, magat ez nem bánja, kül-önben lehetetlen, hogy oly utóderletben nyug-alommal halgatni meg a dohányszaban szivertó ember-eg keseri pauszait!

Azt hiszem, hogy az a sok átok, a mi a nagy tréfitör, ély, mid szivarrá válik, különben meg-látnék olyan krúdnak alóink azok a szivarok.

Annóta szivar van, pausz is van, — hat tároljunk bele a megvásárlatban.

A mint tovább haladok, hangosok hallok, de olyankor ély, mid szivesen gyorstom lepteim. A eszedet szádk! Dohany vagy eszed! — Mely-ly a nagyob rossz, — szivesen tünezek ki di-jákat azok reszre, kik ezt a kordest megtudják oldani, de nem tehetnek, — először, mint náncse-nek dijanak, — megalszom, mert magam sem tud-nyan megbírnai, melyik a helyes megoldás.

Rontják a eszedek egymást, rontják őket a helyszerek, mert a hely-szerelői ének, — de rontják őket talán néha-néha maguk az asszo-nyok is!

Cséd-mézéria, milyen régi nota; épen abban van a leiszéltetés a dohánnyal és a eszednek, hogy mindkettőt tökélesen pausz; a különleg pedig az, hogy a dohány amál job, minél regibb, a eszed pedig csak addig jó, miig új és ebben ismet hasonlít a seprühöz . . .

No de nem folytatom, mert ez a végtele-nybe menne s kisütnem azt, hogy a seprü olyan, mint a lánchíd . . .

Milyen is a lánchíd? . . . **Kompaki.**

Városi ügyek.

A közhírtököségi null-évi számmal máni napól kezdve folyó február hó 28-ig közszemle-re kiveve van az alsó-landvai város jegyzői hivatal-yan; — mely időre a hivatalos orok alatt be-tétnethők és a netáni eszervezetek beadtathók.

HIREK.

— **Haláleset.** öv. Hödössy Józsefné Diene-s-Rozalia, mint 12-évet értesülénk, életnek 67-ik évében, e hó 12-én (Csongrádon) elhalt.

— **Közlegyei közvesz.** Az igazságügyminisz-ter dr. Farnék Laszlóvalótörny közjegyzőnkny Mateskálczka közjegyzőre nevezte ki.

— **Új ügyvéd Simeghen.** Dr. Bardó Ferencz köz- és váltóügyvéd az arszávekii ölnöki állásról lemondott és Simeghen ügyvodi orokát nyitott.

— **Alsó-Lendva-Hosszfalú iparütelület** folyó hó 26-án d. é. 2 órakor a Rom. kath. eleni iskolaház alatt tettelem tartj meg évi rendes közgyűlést. Targy: 1. A kintuli évi költségkönyv felolvasása. 2. Az élnökégy évi jelentése 3. Az iparütelület 1899-ik évi költségvetésének meg. állapítása. 4. Az élnökégy leköszönése. 5. Élnök és választmányi tagok választása. 6. Számvételek vá-lasztása. 7. Indítványok.

— **Lenti-óvaskör folyó** hó 11-én saját könyvtára javára zárköröz táncmulatságot tartott, mely mulatság minden tekintetben fenyvesen siker-

rült. A francziaegyeseket 18 pár tánczolta. A jelenlevő asszonyok: Eppinger Isoné (Nova), Frey Lipotné (A.-Lendva), Guttmann Josefne (A.-Lendva), Hóh Belane (Lenti), Kohn Sandoré (Nova), Kozina Janosné (Kerka-Kúta), Kreiser Gozane (Gurgó), Lovy Szofie (Dr-Szent-Peter), Mitzger Jozsefné (Lenti), Racz Helane (Lenti), Rosenzajn Sandoré (Alsó-Lendva), Rosenberg Mórné (A.-Lendva). Leányok: Boor Janka (Z.-Egerszeg), Guttmann Hedvig (Alsó-Lendva), Hóh Gizella (Kemenes-Hörszeg), Mitzger Malvina (Lenti), Rosenberg Karolin (Kirmaes), Winkler Stefania (Lenti).

Szólóistái tanfolyam. E hó 20., 21. és 22-én Alsó-Lendván, a Szmodis-féle városfelelti szőlőben, naponta délelőtt 9-től 12-ig és d. u. 2-ó-4 óráig tartó fas szólóistái tanfolyam fog tartatni. A vincollek és szőlőmunkások, kik a fás szólóistái módját elsajátítani akarják, felhívjuk, hogy a mondott helyen és időben egy jó elcsere felt kessel ellátva jelentkezzenek.

— **Purim táncszéptől** rendeznek f. hó 25-én Rechnitzer Samu „Központi” kávéházában, mely iránt élénk érdeklődés mutatkozik városunkban és vidéken, mert a mulatság jótékonytelen és juxtabolmálva lesz összehúzó.

— **Egy szegény ember története.** Szegény volt. A szerencsétlen üdözte. Héi cözete gyermekeinek és beteges felvő feleségnek nem tudta megkeresni a mindennapi kenyeret, nem annyit, hogy az ehez család ne fázzék. Nyomorított nap-nap után a vorzó szövet kellet látnia, hogy gyermekei hogy rognak össze az éhségtől, a hidegtől, Vegre az Isten megnyitotta látnia, megalgatta az ártatlan gyermekek imáját. A szegény munkásnak egy könyörölt sziv munkát adott s a szerencsétlen ember, ki csak nyomort ismert, meg volt elégedve sorsával. Az Újságírók sorsjátéka utánok buzasa előtti napján valami bencs sugallatnak engedve, majdnem öngyilkos lett. A szegény A. felolvasott Kossuth Lajos-üveza 15. szam alatt levő izületbe es első kereshetől egy újságíró-sorsjegyet vett magának. Elrajtette a sorsjegyet, hogy hiabavaló reményeket ne keltsen családja tagjaiban. Másnap vasárnap levén, munkába nem ment, hanem otthon maradt. Ki írja le örömet, mión egy újságot kezdte véve, látta, hogy a főnyomort az ő sorsjegye nyerte meg. Mint szegény ember fekkid le s mint jómódú ember elreld fel. Most már elmondta családjának is az eset-s elkezelhetni azt örömet, mely a után e boldog családi kerben uralkodik. A szerencsés ember meg aznap felvette a pénzt.

— **Késelő diákok.** Talos István és Hanczevich Mozes petendi kökös 13 éves iskolás gyermekek gonbajzás közén össze veszték a késelőre keltek, a mi aznap végződött, hogy Talos István a társa 20 napig gyógyulást igénylo tészt sertes ejlett.

— **Különös szerencse az osztályorszátekbán.** Olvasóinknak meg élénk emlékeztetővel lesz hogy, a most folyó III-ik sorsjáték 3-ad osztályú 80.000 koronás főnyomortévt a szerencse sikereiről oly előnyösen ismert Török A. és Társa budapesti felolvasatolai nyertek es ma már újból jelezhetjük, hogy a 4-ik osztályú 90.000 koronás főnyomortévt is ugyanezen cözéml nyerték a 88.610 számu sorsjeggyel és ezen főnyomortévt ugyancsak a főnyomortévt kizette ki pontossan. Ezen főnyomortévtok kivül Török A. és Társa bankházában más, szinte jelentékeny összegek egész sorozatát nyertek es ezen tetteik, kapcsolatosan azon körülményvel, hogy a fenti cözé nemcsak pontosan kifizeti ügyfeleit, hanem különben is szolidál is jól szolgálja ki őket, már maguk is ajánlják, hogy majdnem mindenkesetnek tartjuk tisztelt olvasóinkat figyelembevetve, hogy csakis saját érdekében eslezkessenek, ha bizalmunkkal a minden tekintetben jó hírnévként örendők Török A. és Társa bankházát Budapeston Vaezi-körút 4. ajánékezők meg.

— **Párbaj vesztett kutyával** folyó hó 6-án Petend község mezoén egy kóborló vesztett kutya a sertesök közé akart futni — de a kanász utól állta s azt baltájával agyon vágta.

Dobronak. — Táncmulatság. A Dobronak és Vidéke Társasórk folyó hó 11-én, a saját könyvtára javára fenyves táncmulatságot rendezett. A figyelem rendezéséig mintegy elkövették, hogy a jelenlevő díszes helyterületen táncmulatság tartassék. Nagyon sok szép leány és asszony vett részt e mulatságon, mely csak a késő reggeli órákban ért véget. Az első negyest 12 pár tánczolta. Felülvezették: Forintos Titus 2 frt, Forintos János 40 kr., Koesis Miklós 20 kr., Bognar K. 20 krajczár. Schwarz Theodor 30 kr., Szjártó Góza 1 forint, Mihoffer Jakab 1 frt, Schwarz Mór 1 frt, Fejlesztök Salamon 40 kr., Henschel János 40 kr., Fejlesztök Jakab 20 kr., Dr. Kollin Ignaz 1 frt, Frey Jakab 20 kr., Schwarz Arnold 1 forint, Schwarz Béla 40 kr. A szives felülvezetőnk es uton is köszönetét nyilvánítja a rendezéség.

CSARNOK.

Pilátus.

— Történeti beszély díleghéban. —
Ira: *E. Dervaries Kalman.*
(Folytatás).

Anieza a kerthen kis kapujával igazgatott valamit egy nyári este fele, midőn Pilátus hozzá érkezett.

„Jó estét szép Anieca!” — mondta.
„Adjon isten magának ki!” — valáz.
„Mit dolgozol, te szorgalmas, kedves kis leány?” — mondta Pilátus — „tudom, hogy egész napon át dolgoztál s faradtál s meg most sem akarsz pihenni, midőn a nap már lehajloban van?”
„Amit ma elvezegőzök” — válaszolt Anieza mosolyogva — „azt nem hagyom holnapra, mert holnap ismét más dolog adhatja magát elő, s akkor az elmulasztottam nem lehet több helyre hozni.”

„Igazad van kedves kis angyal!” — mondta Pilátus — „hát mond csak: nem válhatnék én veled néhány szót megismerkedni?”
„Dehogy nem, ha úgy akarja!” — válaszolt Anieca — „aljon oda azon nagy terebélyes kertek alatti padra, én meg ezen kis újjal megkereszte, s a lángoló szerelm elő merveit oldott habozó keheben, hogy midőn Anieza munkáját vegezte hozzá lepett, azt majdnem keblere ölelte.

Pilátus szót fogadott, a mintegy tíz lépésny távolgoban föl körélfogva ment s az az alatt vult padra ült, aztán folyton Anieca kezét s mindkét kezét megfogta, fokozatosan annál jobbat megsergette, s a lángoló szerelm elő merveit oldott habozó keheben, hogy midőn Anieza munkáját vegezte hozzá lepett, azt majdnem keblere ölelte.

„Anieca! angyalom Aniecam!” — kezdte Pilátus a szerelm ekzésalásával, Anieca jöky kis kezét köze véve — „tudnál-e engem szerelni?” s karnál-e feleségem lenni? — mondta én teged teljes szívbemöl s lelkemöl szeretlek!”

„En kivétel valót nem látok magam” — válaszolt Anieca elpirulva — „s örököl, hogy egy-egy szegény leány de nem annyira megnyertem rokonszenvet s le a én ferhözmenetle meg nem akarok gondolni, reá ekkor arra gondolni majd husz éves koromban is, pedig most meg csak tíz éves vagyok, akkora talán jobb világ is lesz, talán akkor majd nem kellend szímet nélkül rettegni az elesség támasztól.”

„En pedig azt óhajtánam” — válaszolt Pilátus szomor hangon — „hogy most hamarjában egy-kei het alatt engemmel tehetnék s elvinnétek Magyarországon olyan vidékre, a hol meg ellenség meg nem fordul s oly helyre telepednénk te, a hol munkáid kereste kenyereink háttartalan boldogságban élhetnék veled.”

(Folyt. köv.)

Nyilteér.

Nyilatkozat.

Több rendbeli olyan eset jutott tudomásomra, hogy velem semmi héven nevezendő összekötötésben nem álló kereskedők gazdasági és egyéb magofeklet, különösen rcpamagvakat mint Mauthner-féle magvakat hoznak forgalomba.

E miatt kötélességemnek tartom, egyrészt a **gazdaköröség tájékoztatásul**, másrészt a **magtűkségletékek nálam beszárló kereskedők erekeinek megvédeésül** kijelenteni, hogy a **vidéki ismételőladok** csak azon gazdasági és kerti magvak tekintetök **valóban cözémtől származóknak**, melyek vagy

az én ölmözárammal,

vagy **egy álló**

medvét jelképező

tírvényeszköleg bejegyzett védjeggyemmel, vagy mindkettővel ellátott zacskokban vagy zacskokban vannak.

Mauthner Ödön

ésszé, és kir. udvari szőlősi
magnagykereskedő
Budapest, VI. Andrássy-ut 23. sz.

*) Az e rovathban közöltétekké felelősséget nem vállal a Szerk.

Hetivásár.

A városunkban febebar hó 14-én megtartott hetivásárol a következő jelentést kaptk: Szerés behajgatott 62 drb; eladottat 6 drb; lizott lebebe 38-40 kr.; felvéves nyévendék drb 8-10 forint; vállasó 4 forint darabja. — Bupf behajgatott 8 drb, eladottat 3 drb; lebebe 40 kr. Pulyka behajgatott 14 drb, eladottat 4-6 frtvásár paronkít. Tuzó paronkít 1 frt 40 kreft. Pa behajgatott 22 kosvial, eladottat mind.

A mai vásár a farsang végző napjának hafasán alatt folyt le, mert egy a kínábot, mint az ajándék gyöngye volt.

Hirdetések.

Kiadó lakás!

Egy szépen burtozott

hónapos szoba

magános ur részére azonnal kiadó.

Bővebbet: **Idősb SCHWARZ SAMUNÁL** Alsó-Lendván.

Az alsó-lendva-lentii uradalnak főbérnöksége ezennel közhírre teszi, miszerint a malomtelekben lévő volt pénztárosokat

a hozzátartozó kerttel három, esetleg több évre bérbé adja.

Közlebbi föltételek az irodai órák alatt a főbérleti iratokban tudhatók meg.

7085. tk. 898.

Árverési hirdeményi kivonat.

Az n.-lendvai kir. j-bírósig, mint telek-könyvi hatóság közhírre teszi, hogy Szekeres Anna ferzett Szekeres Antalné guberizási lakos végrehajtatol Fehér Róz özv. Szekeres Janosné gaborjáhazi lakos végrehajtatol szvenedő elleni 18 forint 45 kr. tökövelékes és járólaki imti végrehajtatol ügyében az alsó-lendvai kir. járásbírósig területen levő, a gaborjáház 35. székében A. 1. 4. sor 96. hrsz. a foglalt a 1/10-od részben Fehér Rózi fer. Szekeres (Kis) Janosné, 1/10-od részben Fehér Róz özv. Szekeres Janosné végrehajtatol szvenedő, 1/10-od részben Szekeres Anna ferzett Szekeres Antalné es 10/10-od részben Fehér Janos özeg néven álló, az 10/10-od részben 112 forintra besült egész ingatlanra a végrehajtatol törvény 156. §-a alapján; az ottani 140 sz. felségjegyirőkönyvben A. 1. sor 47. hrsz. a felvett ház, udvar es kert ingatlanból a B. 11. alatti bejegyzés szerint Fehér Róz özv. Szekeres Janosné néven álló, az adó alapján 170 forintra besült 1/10-od részre; végül az ottani 121. sz. tjkében A. 1. — 4. sor 49. fl. 165. es 196. hrsz. alatt felvett ingatlanból a B. 6. alatti bejegyzés szerint ingatlanunk néven álló, az adó alapján 111 forintra besült 1/10-od részre 112 forint, 170 forint es 111 forintban ezen- nel megállapított kikáltási árban az árverest elrendelte, es hogy a fennebb megföltó ingatlanok az 1899. évi márczius hó 30-ik napjának délelőtti 10 órákor Gáborjáhaza községben, a község házanal megtartandó nyilvános árverésben a megállapított kikáltási árban aól is eladtni fognak.

Árverezési szándékok tartoznak az ingatlanok becsárának 10 szazalekát kespzében, vagy az 1881. LX. törvény-ezikk 42. §-ában jelzett árölyvannal számított es az 1881. nov. 1. en 3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírral a kikáltók közhözlet letelevni, avagy az 1881. LX. t.-ez 170. §-erelében a bánátségnak a bírósággal előleges előhelyezéssel kiállított szaltátszeru elisherevnytt általözgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1898. évi decz. hó 31. napján.

Az n.-lendvai kir. bíróság mint telek-könyvi hatóság. T. J. esk. kir. albiró.

48/1899. szám.

Arverési hirdetőmny.

Klein Mórész és Ratzerdorfer Frigyes végrehajlatok javára Eisler David végrehajlat szerződésnei a bresi csász. kir. kereskedelmi bíróságnak Cl. 279. és 362. 1898. számú végrehajlat és az alsó-lendvai kir. bíróságnak 1898. V. 582. 2. számú kiküldetés; rendelő végzése alapján 173 forint 96 kr. és 173 forint 72 krajczárny követelések hitelröleki járuléki kiegészítésére Alsó-Lendva folyó évi február hó 24-ik napján délelőtti 10 órakor rövid árú, bolti berendezés és egyéb tárgyakok 346 forint becsértékben bírói arverés utján fognak eladani következő általános arverési feltételek mellett: Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértelnek, az a kiállítási árónál is a legelőbbet ígérő által megveténi jelentéki meg, akár is, ha más arverelő által ígert meg tötelet. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek befizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legelőbbet ígérő a vételről azonban le nem fizetné, a tárgy azonnal újabb arverésre kerül és a fizetést nem teljesítő arverelőnek a nettóknál többelhez igénye nincs, élemben a nettóknál kisebb összeget pótolni köteles és az arverés további folyamában részt nem vehet.

Kelt Alsó-Lendván, 1899. évi február hó 31-ik napján.

Reményfy Jenő, bír. végrehajlat.

Amerikai zseborák.

Jótállással, hogy a nyelki szímet nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legírágatárké.

Ára darabanként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart. Horák ezüstmű orán-lyuk 80 krajczár.

Önberetválo készülék.

Fox, valódi szőlőmgy gyártmány, sok kullitással kímélte, gyakorlati nem kell. Megtárgas kizárta. Tuzta és lényetemes munka Bőrbetegségtől megemnt. Tartós és puzintmakarító.

Darabja 3 forint.

A penge *** csillagos szerelői és a többi részeli alpacakóli vannak.

Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

POLLAK SANDOR felbuzomágyosnál BUDAPEST, V. ker. Kálmán-utca 17. 26-28 Gyűjtőknek 5 drb után egy ingyen küldetik.

Homoki szőlőtelepítőknék igen fontos.

A czég 17 év óta áll fenn s most már az országban kívül is elterjedt a béré, amely nyíven ma már sok némes és vadonöz csemeték száblit Horvát, Szlavonország, Bosznia, Csab., Morvaország, Galiczia, Bukovina, Stajersország, Alsó- és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Bulgária, Románia és Neutország részére. Nemesfajtaibánya ernt: 11 500 000 drb., vadonöz, állománya 8 millió. A czég évenként 4500-5000 rendelőknek küld szállitványokat. A gyümölcsfaiskola teljesen homoktalpon 1676-77 homoki szőlőtelepítőknék kincses háza azért, mert mint tudra van, sőt s gy a földent a homokföldben éppen ugy, mint az azyagos, köveses talajban, nemkülönb a lapos és magas (hegyesi) fekvésnél mindig biztosabban ernt meg és fejlődik, mint az, mely azyagos iszaplerakódása vagy túlságosan kövértelt talajban állitattik elő. A gyümölcsfákak boldi gult Bereczki Máté moskóvácskásán híresven telepítési valók. Ugy magas-deréku, valamint törpe csemeték megrendelhetők körte, alma, szilva, ősi barack, kajszin-barack, cseerezye, meggy, lasponya, birs, dió és eperbók. Az 1-2-3-4 éves, gazdag gyökéri, fajhiteles, igen szép csemeték darabja azok erőssége szerint 15 krtól 40 krtig. Az 4-5 éves igen erős birtmas sorfák dréja 45-50 kr. Nagylantai vételűek az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Penfirt gyümölcsfajtyóktól találatrésa folytán 1-2-3-4 éves selejezett minőségű csemeték is kaphatók, erősség szerint 2-3-7-10-15 krtól, melyek gazdag gyökérzetükkel fogva főként nagybani telepítésekhez alkalmasok foltán igen ajánlatosak. Fenti minőségű csemeték vadonözai is bármely számban és erősségben megrendelhetők a fentit elegendő. A gazdag gyökérzetű vadonözök 1000-e azok erőssége szerint 5-8 krtól 19 krtig terjed. Nagyobb vételű 5-10-15* engedmény. — Levél-cím:

Ungváry László gyümölcsfa iskolája, Czepléden.

!! Tessék árjegyzéket kérni !!

MÉG SOHASEN LEHET AZ UJSÁGÍRÓ-SORSJEGYEK UTOLSÓ HUZÁSÁNÁL, MELY MÁR

holnapután kedden február 21-én fog okvetlenül megtartatni,

— egy koronával nyerni. —

Főnyeremény 100.000 korona, 10.000 korona stb. stb.

Egy sorsjegy ára egy korona.

Sorsjegyek kaphatók: az összes bankokban, váltóházakban, dohánytözsdekben és ezen lap kiadóhivatalában.